

“Zo droegen zij zelfs de zieken naar buiten op de straten en legden hen op bedden en matrassen, opdat, wanneer Petrus voorbijging, ook maar zijn schaduw op iemand van hen zou vallen. Ook de menigte uit de steden rondom Jeruzalem kwam samen en zij brachten zieken en hen die door onreine geesten gekweld werden; en zij werden allen genezen.” – Handelingen 5:15-16 (HSV)

Wat een bijzonder verhaal: zelfs de schaduw van Petrus was genoeg om zieken te genezen en mensen vrij te zetten. Waarom? Omdat de tegenwoordigheid van God zo sterk op hem rustte. En Jezus zelf zegt:

“Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: wie in Mij gelooft, de werken die Ik doe, zal hij ook doen, en hij zal grotere doen dan deze, want Ik ga heen naar Mijn Vader.” – Johannes 14:12 (HSV)

God is niet veranderd. Hij is dezelfde, gisteren, vandaag en tot in eeuwigheid. Als Hij toen werkte door de schaduw van Petrus, kan Hij dat ook nu doen door jou en mij. De vraag is: durven wij erin te geloven? Durven wij uit te stappen in geloof, zoals Petrus letterlijk uit de boot stapte en leerde lopen over water?

Jozua 1 zegt: *“Overal waar jij je voet zet, heb Ik je al gegeven.”* Let op: in de grondtekst staat niet *zal ik je geven*, maar *heb Ik je al gegeven*. Het is al van ons, maar het wordt zichtbaar als wij in geloof handelen.

Ik heb momenten meegemaakt waarin mijn aanwezigheid, mijn “schaduw”, iets in beweging zette, niet omdat ik iets bijzonders ben, maar omdat Gods aanwezigheid zichtbaar werd.

In Venezuela, bij de Alkahira-indianen, sprak ik tijdens een samenkomst. De zalving van de Heilige Geest was zo krachtig aanwezig dat je het kon voelen zinderen in de lucht. Terwijl ik daar stond, fluisterde de Heilige Geest: *“Zeg tegen hen: ontvang.”* Ik gehoorzaamde. Op dat moment viel de hele zaal onder de kracht van God. Sommigen lagen te rusten in Zijn aanwezigheid, stralend van vrede. Anderen waren dronken in de Geest. Maar iedereen ontving precies wat hij nodig had: genezing, bevrijding, innerlijk herstel of diepe vreugde. Ik hoefde niets te doen, alleen er te zijn en gehoorzaam te spreken.

Ook op Curaçao, in onze gemeente Ruach, gebeurde iets soortgelijks. Er was een meisje dat voor het eerst de samenkomst bezocht. Na de preek riep ze ineens luid: *“Ik ben genezen!”* Ze had een grote bobbel op haar rug, ontstaan door een verkeerd aangegroeide breuk. Artsen hadden gezegd dat ze niets meer konden doen. Maar nu, in één moment in Gods aanwezigheid, was de bobbel verdween, alsof hij er nooit geweest was.

Tijdens een Healing Rooms-training maakte ik iets vergelijkbaars mee. Terwijl ik onderwijs gaf, zat er een vrouw vooraan met gehoorproblemen. Opeens riep ze midden in de les: *“Ik kan goed horen!”* Zonder dat er handen op haar gelegd waren, had God haar oren geopend.

En soms gebeurde het gewoon terwijl ik door de zaal liep, biddend. Ieder bij wie ik voorbijging, ervoer de kracht van de Heilige Geest – mensen werden geraakt, vielen achterover of werden overspoeld door Zijn aanwezigheid. Steeds opnieuw zie ik hoe wonderbaar de werken van de Heer zijn, wanneer wij ons eenvoudigweg beschikbaar stellen. Het is niet onze kracht, niet hoe geweldig we zijn – maar Zijn Geest die werkt. En telkens weer daagt Hij ons uit: *Durf jij uit de boot te stappen? Durf jij te leren lopen over water?*

Een sleutel voor mij is gehoorzaamheid. Wij hoeven niet alles te doen of te begrijpen – wij hoeven alleen maar beschikbaar te zijn. Als wij stappen zetten in geloof, Gaat God het door ons heen doen.